

9. května 1997

První s o u k r o m ý týdeník
se samizdatovou tradicí

Z P R A V O D A J

K^{PV}
231

VYDÁVÁ RADA KPV

Ročník Číslo
2 2

Stanovy KPV § 11 odst. 5 Právo člena je být pravidelně
informován o činnosti orgánů KPV na všech úrovních

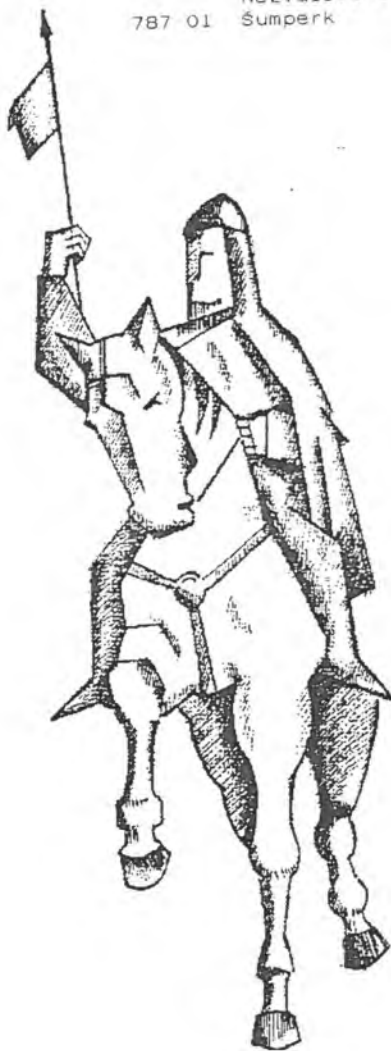
HAMPL MIROSLAV
Nezvalova 20
787 01 Šumperk

...VÁM PADLÝM ČEST
VÁM PADLÝM BEZ HROBŮ
HROBEM NAŠE SRDCE JEST...

50 LET
OSVOBOZENÍ

8. květen 1945 - 1995

Klaníme se památce všech,
kteří se přičinili o svobodu
naší vlasti.

U v n i t ě ř č í s l a :

1. Pavel K r ý l: Odpověď - vážený soudruhu Hajný - ve dvou dopisech od redaktora "Rudého práva" pracujícího v zahr.pol.oddělení ze dnů 2.10.1985 a 17.10.1985.
2. Vladimír Hajný: Dva dopisy redakci "Rudého práva".
3. Vladimír Š t r u s k a: VZPOMÍNÁME - NEZAPOMENEME!

Předpokl.cena: 2,- Kč NIČ 47263 Náklad: 50 výtisků

v y c h á z e l o 1973 - 1975
o b n o v e n o 1987 ročník 14. čí

Vydává: Vladimír Hajný Red.
ČSA 34, 787 01 Šumperk rada: +Julius A.Varga

Uzávěrka: 4.5.1997

19

RUDÉ PRÁVO

Vzpomínáme - nezapomeneme !

Letos v květnu vzpomene ukončení nejkrvavější a nejohrovnější války v dějinách Evropy. Přistupujeme k tonuto výročí ze zcela jiného pohledu a chápání je ze zcela jiného kritéria než se v minulosti na tento den vzpomínalo.

Nejenom na naše oběti, které pochopitelně nestále ctíme, ale rozhodně ne jako na zúčtování s porážkami.

Jedná se nám především o zármutek - o vzpomínku na mrtvé, což bylo vždy a nadále zůstává součástí nejstarších lidských kultur.

Myslíme při tom na oběti násilí a války, na děti, ženy a muže všech národů.

Vzpomínáme na vojáky, kteří zemřeli ve válce, na lidi, kteří zemřeli v důsledku válečných událostí nebo poté v zajetí, anebo ztratili život jako vyhlazenci či uprchlíci.

Vzpomínáme na ty, kteří byli pronásledováni a usmrceni proto, poněvadž byli příslušníky jiného národa anebo byli přiráženi k jiné rase.

Vzpomínáme na ty, kteří přišli o život, protože se vzepřeli vládě násilí a na ty, kteří byli usmrceni proto, že trvali na svém přesvědčení nebo na své víře.

Truchlíme nad obětmi války, ale i nad obětmi občanských válek našich dnů, nad obětmi terorismu a politického pronásledování, nad obětmi nesmyslného násilí.

Dějiny nelze překonat a nelze najít klid a usmíření, jestliže se nepostavíme před celé dějiny.

Kdo hodlá skutečně prorazit dělbelský kruh bezprávi a násilí, války a nelidskosti, kdo skutečně hledá mír, přátelství a smíření mezi národy, ten nemůže prostě účetnický bilancovat mezi mrtvými, zraněnými a nešťastnými lidmi různých národů. Život nelze učtovat jiným životem, bolest jinou bolestí, smrtelný strach s jiným smrtelným strachem, vyhnaní jiným vyhnaním, hrůza jinou hrůzou, ponižení jiným ponižením. Lidska utrpení nelze seítat. Je třeba je společně překonávat soucitem, vzpomínkou a poučením se!

Musíme být schopni podívat se do oči tomu, co bylo. Nesmíme se pokoušet zmenšovat vlastní břemeno srovnávaním s jinými. Jde o naše dějiny. Kdo chce dnes vyvodit důsledky ze zkušenosti oné doby, a také kdo chce vyléčit některé dodnes otevřené rány, ten stojí před docela jinou otázkou. To, zda jsme se z minulosti dostatečně poučili a zda děláme všechno pro to, abychom zabránili návratu minulých hrůz v jakémkoliv podobě. Týká se to každého z nás, ve všech generacích a všech národech.

Je trpkým poznáním, že dnešní mezinárodní právní řád je dosud celkem bezmocný vůči válkám a masovému vraždění.

Zármutek, vzpomínka, zamyšlení - ano, ale jako důsledek nesmi být žaloba a zúčtování, nýbrž porozumění a především varování před budoucností.

Válku jako takovou musíme nenávidět jako mor. Především moderní válku, v níž neexistuje ani fronta, ani zájmení. Proti ní je třeba ve všech sil bojovat především tím, že se národy naučí žít spolu v míru a vzájemné důvěře.

Rok 1995 byl vyhlášen Spojenými národy za "Rok tolerance". rok boje proti nenávisti, intolerance a násilným konfliktům.

Na jaře 1995 se sešli na ostrůvku IWO JIMA, kde před 50ti lety probíhaly nejkrvavější boje v tichomoří, kde padly tisíce Američanů a desetitisíce Japonců, vítězové i poražení. Obě strany vzpomínaly a závěrem si podaly ruce.

Válečné kříže rozeté po celé Evropě, po celém světě nám budou věčně připomínat, že musíme najít cestu k překročení zel minulosti a k nalezení cesty k sobě, vzájemné důvěře a trpělivé a vytrvalé práci pro budoucnost.

Stojíme na prahu 21. století a neměli bychom do něho vstupovat s nenávistí v srdci.

Musíme nestále překonávat ruiny v našich duších - pozůstatky 50letého vymývání mozků.

Duben 1995

Vladimír Struska

"Zpravodaj"

Roč. 2

Čís. 2

K P Y
K 231

Stůjme i nadále k pravdě !

Motto: To je právě největším neštěstím králů, že nechťejí slyšet pravdu. J. Jacobi.

Ze všech států světa je pro Českou republiku nejvýznamnější Německo. V dobrém i zlém, ať se nám to líbí nebo nelíbí. Bylo tomu tak po dlouhá staletí v minulosti a chceme-li žít - po trpkých zkušenostech s východní orientací - opět ve společenství Západu, nebude tomu ani jinak v budoucnosti. Spíše bude význam Německa v rámci sjednocující se Evropy ještě významnější. Dalo by se tedy předpokládat, že toto vědomí bude nosným momentem našich úvah o orientaci svobodného českého státu. Zvláště, když už nemusíme vystupovat jako servilní vazal minulých desetiletí, ale suverénní a rovnoprávní partner. Jsou mezi námi mužíkové, kteří si tento fakt uvědomují. Bohužel většina národa, zvláště starší generace, žije stále v kombinaci strachu a nenávisti vůči Němcům.

Tak naděje, vkládané do listopadu 1989 na zlepšení česko-německých vztahů, se za dosavadních 5 let neuskutečnily a k otevření jednání dosud nedošlo. Brání mu především násilí, legend, polopravd a vyslovených nepravd. Službou vlastní dnces proto není boj proti německému, ke kterému byly vyhovávány generace, ale naopak hledání cest ke spolupráci a plodnému soužití. To znamená především veřejně a hlasitě říci pravdu, která jediná může oblnudný nános z našich myslí odstranit. Není to lehká a už vůbec ne vědná práce. Bourání mýtů vždy vyvolávalo nepřátelství. Proto u nás dosud nedošlo k vytvoření společenství, které by se podjalo tohoto úkolu.

My, politici vězní komunismu, jsme snad jediní, kteří by se o to mohli pokusit. Už jednou jsme se postavili proti většině. V padesátých letech věrnosti k demokracii proti totalitní bčsnicimu "lidu". Vyneslo nám to mnohaletý kriminál. Po návratu do "svobody" nás čekal život polovičnití psance. Ale ani v současné společnosti se netěšíme zvláště přízni. Na to jsou jini. Jit proto opět proti převládajícím mýtům by bylo jen naphlňováním našeho osudu. Určitě nebudeme za to chválení. Jednou však přijde generace, která najde i cestu k našemu odkazu demokracie a čestného vztahu k Německu - nezbytné podmínky pro náš návrat k západnímu způsobu života. To by mělo být zadostiučinění.

Které dějinné události jsou tedy v našich myslích silně pokřiveny mýty a legendami? Zde pokus o jejich výtčt :

1. České obrození v germanizujícím Rakousku
2. Vznik ČSR a vztah německých národností k němu
3. Národnostní politika první republiky
4. Zrada Němců na ČSR a Mnichov
5. Vyhnaní Čechů ze Sudet
6. Život v Protektorátu a Sudetech za okupace
7. Poválečné vysídlení Němců a Postupimská dohoda
8. Německo jako evropská velmoc v historii a současnosti
9. Nacistické Německo - 12 let, komunistické Československo - 42 let.

To jsou milníky česko-německé kalvarie, o kterých říkat pravdu je u nás stále tabu. Kdyby se nám podařilo probjovat ji, byl by to pro republiku čin stejně záslužný jako naše věrnost

demokracii v padesátých letech, i když určitě stejně nedocehořany.

Pro příklad jeden mýtus a jeho pravda :

Obecně se tvrdí, že Češi byli v roce 1938 vyhnáni ze Sudet. Říkají to jak sdělovací prostředky, tak i 150 ??? historiků, kteří ve svém Stanovisku z roku 1991 piší o "násilném vystěhování českých obyvatel ze Sudet po Mnichovu".

Jaká je pravda? Na podzim 1938 narychlo opouštěly tisíce Čechů odstoupené pohraničí. Byli to převážně státní zaměstnanci, kteří zánikem české svrchovanosti ztratili své zaměstnání. Mezi nimi byli ovšem i takoví, které Němci vykazali pro jejich exponované vlastenectví. Všichni tito utečenci byli však pouze malou částí těch, kteří v Sudetech zůstali. České noviny psaly tehdy o téměř milionu. Tito češi žili v Sudetech po celou dobu okupace jako dělníci, zemědělci, řemeslníci, obchodníci a soukromí úředníci. Místy tvořili rozsáhlé enklávy v německém osídlení, kde existovaly české - sice jen základní - školy, na kterých učili čeští učitelé. Žádné české děti nebylo proto nuceno chodit do německé školy. Vyšší české školství však neexistovalo.

Češi v Sudetech byli samozřejmě oběťmi druhého řádu. Neměli možnost národního života, příležitost ke vzdělání a možnost volby povolání. Mládež po ukončení školní docházky mohla pracovat jedině v zemědělství nebo průmyslu jako pomocní dělníci. Do německé armády Češi nebyli odváděni. V ostatních oblastech se však jejich práva nelíšila od německých. Stejně jako v Protektorátu, i v Sudetech doutnal podzemní odboj, který se ovšem tak výrazně neprojevil, zato však i ziráty na životech byly nižší.

Taková je pravda o jedné etapě česko-německé kalvarie. Rozhodneme-li se hledat pravdu, jsem ochoten přispět k tomu ve všech výše uvedených historických zastaveních.

Hynek Rulíšek KPV Kopřivnice

Věrní zůstali • ZÁŘÍ 1995/7

Druhá světová válka

Začala na moři a také na moři skončila. První výstřel v ní padl ve 4,45 hodín středoevropského času 1. září 1939 z německé školní lodě Schleswig-Holstein proti polskému vojenskému skladu Westerplatte v Gdaňsku.

Formálním ukončením této nejhroznější války bylo podepsání japonské kapitulace v 9,04 hod. tokijského času 2. září 1945 na palubě americké bitevní lodi Missouri, zakotvené v tokijském zálivu.

Jestliže nebyla druhá světová válka nejdělsí z dosud známých válek, byla určitě ve svých rozměrech tou nejrozsáhlejší. V minulosti se nikdy nebojovalo současně v tleskutih mrazech Barentsova moře, i v tropických vedrech, v mlze Aleutských ostrovů, i pod azurovou oblohou Středozemního moře, v bouřích severního Atlantiku, v písčitých prostorách Lybie, Egypta, stejně jako v džunglich Šalamounských ostrovů, rozlehlých plochách bouřlivého Pacifiku i na Jadrano, nebo Norsku a jeho fjordech. Válka prošla celou Evropou hned na jejím počátku.. Nejprve Polsko, Francie, Belgie, Nizozemsko, Řecko, Jugoslávie a celý Balkán,

potom Norsko a s níím i Dánsko, Severní afrika a po porážkách Německo i Itálie, Maďarsko atd.

Spor o to, zda druhá světová válka měla charakter kontinentální, nebo námořní, se jeví jako zcela zbytečný. Vznikl v poválečné době z úsilí světových vojenských historiků události na východní frontě jako rozhodující pro průběh celého válečného úsilí a z jejich přezíravého označování všech ostatních válečných operací za druhořadé. K tomu se pak vytváří přirozená reakce západních historiků. Stačí však pohled na mapu světa.

Druhá světová válka byla válkou totalitní, při níž bylo použito všech druhých ozbrojených sil, pozemních armád, letectva a námořnictva, které vzájemně spolupracovaly. Je jisté, že o vítězství v Pacifiku se rozhodovalo na moři, možnosti pozemních sil na středomořském a evropském bojišti byly podmíněny výsledkem bitvy o Atlantik. Tyto skutečnosti nejsou u nás dostatečně známy (díky minulým létům).

Velká Británie přezila celý rok války v osamocení, podporovaná dominionmi a stále více Spojenými státy. Tato situ-

"...kolektivně se vrátíme !"

K současně diskutované otázce česko-německých vztahů otevískáme ještě ze článku se stejným názvem z časopisu "Národní osvobození" vydávaným SBS.

M Klen je naši veřejnosti znám svým četnými aktivitami v oblasti česko-německých vztahů, zvláště pak pokud jde o sudetoněmeckou problematiku. Byl za války aktivním účastníkem odboje. Z jeho rozhovoru s p. Neubauerem vyjmáme :

...Když jsem namítl, že již před delší dobou hovořil náš premier Václav Klaus o možnosti, aby si sudetští Němci podávali jednotlivé žádosti o přistěhování k nám a že jim případ od případu může být vyhověno, odpověděl pan Neubauer úplně arrogantně : "To nepřichází v úvahu. Kolektivně jsme byli vyhnaní, kolektivně se vrátíme !" Dále jsem se ptal, proč používají termín "Volksgruppe" (národní skupina), a ne pojem "Minderheit" (menšina), který je mezinárodně uznávaný a ze kterého vyplývají určité povinnosti, které ČR plní. Na tuto otázku přímo neodpověděl, ale zdůraznil, že trvá na tom, aby po návratu do ČR vytvořili u nás samostatnou "Volksgruppe", vybavenou právem na sebeurčení. K tomu jsem se ptal, zda to v budoucnosti znamená změnu hranice. Pan Neubauer odpověděl vyhlavě, že na změnu hranice neaspíruje, ale nebyl schopen vysvětlit, proč trvá na "Volksgruppe" a právu na sebeurčení.

Někteří funkcionáři SDL (Sudetendeutsche Landsmannschaft), např. mladý poslanec Evropského parlamentu Bernd Posselt, se vyjádřil jasněji : Názory na sebeurčení jsou různé, ale on sám je přesvědčen, že by se hranice neměly zabetonovat, ale měly by být pružné. Nevídu důvod, proč by se hranice nemohly měnit.

Na otázku, s jakými německými osobnostmi ještě hovořil, odpovídá M. Klen : Byl to "Obmann" rakouského landmanšaftu Karsten Eder, ministr Glück, byl tam i Otto Habsburg a další. Ale nikdo se svými názory výrazněji od p. Neubauera neodchyloval.

Tolik Miroslav Klen. Můj názor je, že SDL není a ani v budoucnosti nebude tou politickou silou, která bude určovat česko-německé vztahy, že nelze, tak jak to řekl prezident Havel, revidovat poválečné uspořádání Evropy. Věřím, že naše současná i budoucí politická reprezentace se poučí z chyb minulosti. Vlastně tomu věřit chci. Ale poučila se z chyb doby nedávno minulé ? Antonín Nováček

Tomuto nadmíru aktuálnímu a závažnému tématu se chceme věnovat také v našem Zpravodaji. Některým z vás, kteří dosud zůstali v zajetí jednostranných výkladů, se možná některé pasáže nebudou líbit, ale ,pokud se budeme chtít zbavit vzájemné averze, je nutno si fici pravdu. Víme dobře, jakou cenu má pravda, byli jsme pro ni v kriminále. Proto ji siřizme, i když to třeba není zrovna lichotivé. Redakce

ace vyvrcholila v letecké bitvě o Anglii. Rovněž obrana námořního spojení s ostatním světém přerostla v bitvu o Atlantik. V té době všechny evropské neutrální státy včetně SSSR dodávaly nacistickému Německu množství surovin, výrobků i potravin. Důležitým krokem v podpoře britského válečného úsilí bylo schválení zákona o půjčce a pronájmu v březnu 1941 kongresem USA. Po japonském útku na Pearl Harbor vstoupili Američané do války, což jisté přiblížilo její konec, nejdříve v Evropě a v srpnu po Hirošimě a Nagasaki a na Dálném východě.

Mila Hášek

Redakce

R u d é p r á v o

Na poříčí 30, Praha 1

Od jisté doby, přesněji od nástupu Michaila Gorbačova do nejvyšší funkce v SSSR, sleduji celkem pravidelně i Váš list, neboť se v něm tu a tam obyčejný smrtelník občas něco dozví o doslova historickém posunu v názorech na ekonomické problémy našeho Velkého bratra.

Při té příležitosti jsem narazil na článek Pavla M i n á r i k a z 30.8.1985 "Před volbami do Sejmu PLR". V celém oběirnem článku o dvou odstavcích se však nenašla řádka na informaci o tom nejdůležitějším t.j., že i v Polsku tak jako předtím v Maďarsku dojde při volbách do parlamentu k za socialismu dosud nebyvalému zdemokratizování volebního aktu. Ani slůvko v něm není o tom, že: "Do walki wyborczej stanelo 1700 kandydatov, a na okregovych listach wyborczych może sie znaleć tylko 820." Což znamená, že každý kandidát na poslance bude mít protikandidáta /mimo 50 významných osobností/.

I přes již 17-letý odstup od nadějí spojených s obrodným procesem v našich zemích článek Pavla Minárika znovu dokumentuje obavy Vaší redakce z přemíry informací o vývoji socialistické demokracie u našich nejbližších spojenců. To ovšem nic nezmění na skutečnosti, že i u nás se se sváteční náladou za několik let bude pochodovat k podobným svobodným volbám, kdy povinně půjdou všichni za plentu a budou si moci vybrat nejen tužku či pero, ale i kandidáta na poslance do parlamentu.

Dovolte, abych se rozloučil úryvkem básně "Horské sedmikráse když jsem ji v dubnu 1786 zaoral pluhem" od Roberta B u r n s e /1759 - 1796/:

Honosné květy v zahradách
se chrání za zdí, mají strach,
ale ty jenom ve hroudách
či kamení
strniskům dáváš běl a nach,
sám, ztracený.

Vladimír Hajný
Čs. armády č. 34
787 01 Š u m p e r k

"Res publica" 8.19/97

V. Hajný

RUDÉ PŘÁVO

ORGÁN ÚSTŘEDNÍHO VÝBORU KOMUNISTICKÉ STRANY ČESKOSLOVENSKA
Redakce Praha 1, Na poříčí 30 Telefon: 24 98 51-8 dálnopis 00184, 00226

Soudruh
Vladimír Hajný
Čs. armády 34
Č u m p e r k

Předvolební schůze v Polsku

VARŠAVA (Od našeho zpravodaje) — V Polsku začala ve čtvrtek další etapa kampaně před volbami do Sejmu PLR, které budou 13. října. V 74 volebních obvodech na území celého Polska proběhnou během příštích dvou týdnů předvolební schůze občanů s 1700 kandidáty navrženými společenskými organizacemi a politickými stranami. Při nich se voliči vysloví k tomu, kteří z předběžných kandidátů mají být zařazeni na volební listiny. Podle polského volebního řádu to bude 250 kandidátů, z nichž bude 410 zvoleno za poslance. Další 50 mandátů patří kandidátům z celostátní volební listiny složené z nejvýznamnějších polských osobností politického, společenského i hospodářského života.

Předvolební shromáždění se může zúčastnit každý občan PLR. Povinnou účast mají kandidáti a představitelé organizací a sdružení, které je navrhovaly, představitelé volebních komisí atd. O průběhu každého zasedání bude sepsán podrobný protokol obsahující všechny návrhy a připomínky k návrhovaným kandidátům, ale i jejich považování k řešení nejzávažnějších problémů, před kterými stojí země. Definitivní seznam kandidátů sestaví poté volební komise. Rovněž kandidáti z celostátní listiny mají povinnost setkat se s občany na předvolebních shromážděních. (pm)

Naše značka

(uveďte v odpovědi)

10269/8

2.10.1985

16. 8. 1985

Vážený soudruhu Hajný,

ve Vašem dopise nám vytýkáte, že v článku Pavla Minárika z 30.8.1985 "Před volbami do Sejmu PLR" se autor nezmiňuje o nové volební úpravě, podle které určitý počet poslaneckých mandátů jsou vybírání dva kandidáti namísto dosavadního jednoho. Myslím, že je to případná připomínka a tento údaj měl být ve zmíněném článku zopakován. Křivdíte nám však, domníváte-li se, že zmíněné opomenutí je výsledkem našich - jak píšete - obav z přemíry informací o vývoji u našich nejbližších spojenců. O novém volebním klíči v Polsku jsme nejednou na našich stránkách informovali, naposledy 10.8. a 16.8. letošního roku /viz výstřižky/. Podobně jsme psali i o novém volebním systému v Maďarsku. I když Váš dopis vyznívá na naši adresu dost kriticky, jsme rádi, že jste nám svoji připomínku zaslal, protože jak vidíte, mnohé věci se dají snadno vyjasnit. To přispívá ke vztahům důvěry a porozumění mezi redakcí a našimi čtenáři.

S pozdravem

Příprava voleb do Sejmu PLR

Tisková beseda s kandidátem politického byra a tajemníkem ÚV PSDS W. Mokryszczakem

VARŠAVA (Od našeho zpravodaje) — O úloze strany v přípravě voleb do Sejmu PLR mluvil v pátek na tiskové besedě s novináři ze socialistických zemí kandidát politického byra a tajemník ÚV PSDS Włodzimierz Mokryszczak.

Zdůraznil, že usnesení 21. zasedání ÚV PSDS z konce minulého týdne zavazuje všechny členy a kandidáty strany k aktivní účasti na přípravě voleb. Dobrá atmosféra setkání voličů s kandidáty na poslance a otevřenost těchto setkání mohou značně ovlivnit rozhodování ve volbách. Dále W. Mokryszczak uvedl, že stranické organizace všech stupňů věnují přípravě voleb vel-

kou pozornost a skončily už s přihlašovaním kandidátů. Předvolební shromáždění občanů vybere z daného volebního obvodu dva nejaktivnější a určí jejich umístění na volebních listinách. Kdo získá 13. října, tedy v den voleb, víc hlasů, bude zvolen poslancem Sejmu.

Dále W. Mokryszczak informoval o plánech politického protivníka podporovaného z diverzních západ-

ních center, který vyhláší všeobecný bojkot voleb. Už nyní se objevily na různých místech země provokační letáky. Nepřátelé socialismu se v nich pokoušejí kandidáty očeňovat, pomlouvat socialistické zřízení a znevažovat volební systém. V této souvislosti připomněl, že je povinností sdělovacích prostředků, všech členů strany i dalších občanů této nepřátelské propagandě čelit.

Na závěr W. Mokryszczak uvedl, že přípravy na volby se uskutečňují v nesnadných podmínkách. Hospodářská situace navzdory určitému zlepšení je nadále složitá, některé

podniky ještě nenahradily ztráty, které vznikly v důsledku letošního ostré zimy. Strana a společnost májí ještě nemálo úkolů, jak překonat současně nesnáze a zmodernizovat širší vrstvy společnosti k vyšší aktivitě v následujícím období. (pm)

Pavel Král
zahr. pol. oddělení
ÚSTŘEDNÍHO VÝBORU KSČ
112 26 PRAHA 1, NA POŘÍČÍ 30

10. 8. 1985

"Res publica" 8.19/97

Redakce

R u d é p r á v o

Na poříčí 30, P r a h a 1

Obdržel jsem Váš dopis z 2.10.1985 za který Vám velmi děkuji. Zároveň se omlouvám Vaší redakci a zejména Pavlu Linarikovi za mé neopodstatněné útoky týkající se Vašich informací ve věci voleb do Sejmu v Polsku. Je to jistě pozdní lítost, ale přesto zdůrazňuji, kdybych byl býval věděl, že dne 16.8.1985 značka pm uvedla podrobnosti týkající se volebního aktu nebyl bych se býval takto ztrapňoval.

Abych alespoň poněkud smazal neblahý dojem jež vyvolal můj dopis na Vaši adresu, vězte, že některé jiné články v RP mne nadchly na př. článek Karla Rychtaříka ze dne 23.8.1985, tenž mne doslova inspiroval k podání žádosti o obnovení staronového časopisu "Veřejné mínění" na tiskový odbor Federálního shromáždění, kterou jsem odeslal dne 16.zář 1985.

Pokud se týká Vašeho vysvětlení v tom smyslu, že mnohé věci se dají snadno vyjasnit, nemohu s Vámi také než souhlasit. Ano, m n o h é věci se dají s n a d n o vyjasnit, mnohé, ale nikoliv všechny a nikoliv snadno. A už vůbec ne ty, týkající se zásadních věcí, jak jsem se přesvědčil ve svém dopise ze dne 15.zář 1980 R 5642. Žádal jsem v něm vysvětlení jak to, že Vaše redakce spolu se všemi redakcemi socialistického tábora v čele s redakcemi velikého Sovětského svazu psali na adresu soudruha Pol-Pota ještě po dvou a oú leté"vládě", kdy už byla vyvražděna třetina obyvatel Kambodže doslova toto:

"Ministerským předsedou demokratické Kambodže byl jmenován tajemník ÚV KS Kambodže Pol Pot. Tak se KS Kambodže oficiálně stala vládnoucí stranou v zemi, organizátorkou a řídicí silou kambodžského lidu. Pod vedením KS přistoupil kambodžský lid k řešení svých ~~problémů~~ problémů. Jsou to problémy složité, těžkostí je mnoho a prohlubuje je i to, že imperialistický tisk zorganizoval proti nové Kambodži propagandistickou kampaň. Západní tisk využívá toho, že z Kambodže přichází málo informací a pokouší se bez jakéhokoliv opodstatnění obviňovat její vedení z "tyranských metod"..... /zkráceno/.

Na Vaši odpověď čekám dodnes, to zase, jak uznáte vzta-
hům důvěry a porozumění mezi Vašimi čtenáři a redakcí nepřis-
dívá.

S pozdravem *V. Hajný* Vladimír Hajný, Čs.armády 34, Šumperk

RUDÉ PŘÁVO

ORGÁN ÚSTŘEDNÍHO VÝBORU KOMUNISTICKÉ STRANY ČESKOSLOVENSKA
Redakce Praha 1, Na poříčí 30. Telefon 24 98 51 - 8, dálňopis 00184, 00226

Soudruh

Vlad. Hajný

Čs. armády 34

Š u m p e r k

Naše značka
(uveďte v odpovědi)

11432/8

V Praze

17.10.1985

Vážený soudruhu Hajný,

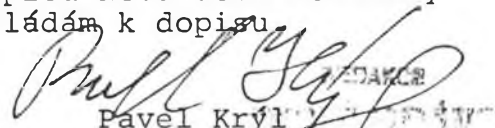
děkujeme za Váš dopis, ve kterém se v úvodu omlouváte, že jste se ptal na něco, co už bylo v našem listě uveřejněné. Vaše obavy, že byste se, jak píšete, ztrapňoval, však nejsou namísěně. Je přirozené, že většina čtenářů RP nepřečte - ať už z jakýchkoli důvodů - všechny strany od shora až dolů, proto může zcela pochopitelně vzniknout dojem, že jsme o něčem neinformovali. Z vlastní zkušenosti mohu říci, že většina otázek čtenářů se týká věcí, které jsme již otiskli, přesto na každý rádi odpovíme.

Dále nám píšete, že jste 15. září 1980 odeslal na naši adresu doporučený dopis, na který jste nedostal odpověď. Jak už jsem naznačil, odpovídáme zásadně na každý dopis zaslaný do redakce, je však možné, že v důsledku nedopatření - nic jiného za tím není - se tomu tak nestalo. Přijměte proto naši opožděnou omluvu.

V této souvislosti opakujete Vaši tehdejší otázku, proč v době, kdy už začala řídit v Kampučii /Kambodži/ polpotovská klika, uveřejňoval náš tisk ještě články, které změnu v této zemi nezaznamenaly.

Pokud mohu hovořit za Rudé právo, v této době jsme ještě neměli v jihovýchodní Asii vlastního zpravodaje a byli jsme odkázáni na informace z vládních zdrojů. Pol Potova klika vzhledem k otřesným zločinům, které páchala, udělala pochopitelně tehdy vše, aby zůstaly co nejdéle před světovou veřejností utajeny. Pokud jde o informace, které se v té době čas od času objevovaly v západním tisku, nebyl důvod se nedomnívat, že jde jen o další nepřátelskou kampaň, namířenou proti zemi, která se vymkla z vlivu Západu. Nebyla by první ani poslední. Ostatně, že buržoazním sdělovacím prostředkům v podstatě nešlo ani tak o osudy kampučského lidu, jako o vlastní politické zájmy Západu, se výmluvně ukazuje nyní, když se západní mocnosti snaží za každou cenu dostat na mezinárodní scénu právě toho Pol Pota, jehož před lety právem usvědčovaly z masových zločinů. Shodou okolností vyšel v posledním čísle časopisu Nová doba zevrubný článek o této problematice, který přiřkládám k dopisu.

S pozdravem

Pavel Krýl
zahr. pol. oddělení